

ECLI:NL:RVS:2014:654

Instantie	Raad van State
Datum uitspraak	26-02-2014
Datum publicatie	26-02-2014
Zaaknummer	201306008/1/A1
Formele relaties	Eerste aanleg: ECLI:NL:RBNHO:2013:6089, Meerdere afhandelingswijzen
Rechtsgebieden	Bestuursrecht
Bijzondere kenmerken	Hoger beroep
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 5 december 2012 heeft de RDW de aan [appellant sub 1] verleende keuringsbevoegdheid voor het uitvoeren van periodieke keuringen van voertuigen tot en met 3500 kg per direct voor de duur van zes maanden ingetrokken.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

201306008/1/A1.

Datum uitspraak: 26 februari 2014

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op de hoger beroepen van:

1. [appellant sub 1], wonend te Purmerend,
  2. de directie van de Dienst Wegverkeer (hierna: de RDW),
- appellanten,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank Noord-Holland van 28 juni 2013 in zaak nrs. 13/2338 en 13/2339 in het geding tussen:

[appellant sub 1]

en

de RDW.

Procesverloop

Bij besluit van 5 december 2012 heeft de RDW de aan [appellant sub 1] verleende keuringsbevoegdheid voor het uitvoeren van periodieke keuringen van voertuigen tot en met 3500 kg per direct voor de duur van zes maanden ingetrokken.

Bij besluit van 3 mei 2013 heeft de RDW het door [appellant sub 1] daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 28 juni 2013 heeft de voorzieningenrechter het door [appellant sub 1] daartegen ingestelde beroep gegrond verklaard, het besluit van 3 mei 2013 vernietigd, bepaald dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand blijven, bepaald dat [appellant sub 1] op 25 september

2012 de overtreding categorie I heeft begaan en bepaald dat de intrekking van de keuringsbevoegdheid in werking treedt vijf werkdagen na verzending van deze uitspraak.

Tegen deze uitspraak hebben [appellant sub 1] en de RDW hoger beroep ingesteld.

[appellant sub 1] en de RDW hebben een verweerschrift ingediend.

[appellant sub 1] heeft een nader stuk ingediend.

De zaak is door een meervoudige kamer van de Afdeling verwezen naar een enkelvoudige.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 22 januari 2014, waar [appellant sub 1], bijgestaan door mr. B.T.A. Visser, advocaat te Purmerend, en de RDW, vertegenwoordigd door mr. E. Houtman, werkzaam bij de RDW, zijn verschenen. Voorts is daar als getuige gehoord A. de Graaf, werkzaam bij de RDW.

Overwegingen

1. Ingevolge artikel 87a, tweede lid, onder c, van de Wegenverkeerswet 1994 kan de RDW de bevoegdheid voertuigen aan een keuring te onderwerpen intrekken of de daaraan verbonden voorschriften wijzigen, indien degene aan wie die bevoegdheid is verleend handelt in strijd met een of meer andere uit de bevoegdheid voertuigen aan een keuring te onderwerpen voortvloeiende verplichtingen.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Regeling erkenning en keuringsbevoegdheid APK (hierna: de Regeling) gelden, indien het voertuig blijkens de mededeling van de RDW wordt onderworpen aan een steekproef, de in het tweede tot en met zesde lid genoemde verplichtingen.

Ingevolge het vijfde lid wordt aan een steekproef alle medewerking verleend en worden de ter zake door de RDW gegeven aanwijzingen in acht genomen. Onder alle medewerking wordt in ieder geval verstaan dat:

[ ]

d. de desbetreffende ruimte en apparatuur gedurende de steekproef beschikbaar worden gesteld.

Ingevolge artikel 36 wordt, onverminderd het bepaalde in artikel 31, in het kader van het toezicht alle medewerking aan de daartoe aangewezen functionarissen van de RDW verleend. Hieronder wordt in ieder geval verstaan:

[...]

d. het gebruik maken van de benodigde apparatuur;

[...].

Bij het toezicht op keuringen en het opleggen van sancties hanteert de RDW beleidsregels die zijn neergelegd in de Toezichtbeleidsbrief Erkenninghouders RDW van, ten tijde van belang, 1 oktober 2012, welke aan elke erkenninghouder en keurmeester bekend zijn gemaakt.

Volgens paragraaf 4.5 heeft de RDW mogelijke overtredingen ondergebracht in vier categorieën, te weten I tot en met IV, waarbij categorie I de lichtere overtredingen en categorie IV de zwaarst mogelijke overtredingen bevat. De hoogte van een sanctie wordt in beginsel bepaald door de categorie waarin een overtreding wordt ingedeeld.

Volgens paragraaf 3.4.2 van de Bijlage APK Keurmeester van de Toezichtbeleidsbrief Erkenninghouders RDW van 1 oktober 2012 moet de steekproefcontroleur uiterlijk binnen vijftien minuten na aankomst met de uitvoering van het technische gedeelte van de steekproef kunnen beginnen. Deze periode van vijftien minuten is uitdrukkelijk niet bedoeld om de keurmeester of het voertuig van elders, buiten de keuringsplaats, te (laten) komen. Bij overtreding van deze voorschriften wordt een intrekingsprocedure gestart.

Volgens paragraaf 4.5 van deze bijlage is een voorbeeld van een categorie I overtreding:

- tijdens de steekproef defecte apparatuur.

Volgens deze paragraaf is een voorbeeld van een categorie III overtreding:

geen of onvoldoende medewerking verlenen tijdens een steekproef:

- voertuig en/of mobiele eenheid niet aanwezig;
- keurmeester niet aanwezig bij de steekproefcontrole;
- het niet ter beschikking stellen van de vereiste apparatuur.

2. De RDW heeft de keuringsbevoegdheid van [appellant sub 1] voor de categorie voertuigen tot en met 3500 kg voor zes maanden ingetrokken, omdat op 25 september 2012 de vierkoloms hefinrichting niet beschikbaar was voor de uitvoering van de steekproef. Deze hefinrichting was niet beschikbaar, omdat hierop een ander voertuig stond dat vanwege een defect niet te verrijden was. In het besluit van 5 december 2012 heeft de RDW in aanmerking genomen dat het de derde overtreding binnen 30 maanden betreft.

3. [appellant sub 1] betoogt dat de voorzieningenrechter niet heeft onderkend dat geen overtreding is gepleegd. Hij voert hiertoe aan dat hij binnen vijftien minuten na aankomst aan de steekproefcontroleur heeft voorgesteld het andere voertuig met een kabel en een heftruck van de hefinrichting te verwijderen, maar deze te kennen gaf dat dit niet nodig was. Voorts betoogt [appellant sub 1] dat de voorzieningenrechter ten onrechte de steekproefcontroleur, A. de Graaf, niet heeft gehoord over het voorgaande.

3.1. De voorzieningenrechter heeft terecht geen grond gezien voor het oordeel dat de RDW zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat artikel 31, vijfde lid, onder d, van de Regeling is overtreden, reeds nu de hefinrichting niet beschikbaar was binnen vijftien minuten na aankomst van de steekproefcontroleur en deze derhalve niet met de uitvoering van het technisch gedeelte van de steekproef kon beginnen. Dat binnen vijftien minuten na aankomst is voorgesteld door [appellant sub 1] aan de steekproefcontroleur om het andere voertuig van de hefbrug te takelen en de steekproefcontroleur daarop heeft gezegd dat het verwijderen van het andere voertuig van de hefbrug niet nodig was, heeft [appellant sub 1] niet aannemelijk gemaakt. De steekproefcontroleur heeft in zijn zich bij de stukken bevindende schriftelijke verklaring en ter zitting van de Afdeling de stelling van [appellant sub 1] dat hij dit voorstel heeft gedaan, uitdrukkelijk weersproken. De voorzieningenrechter heeft voorts terecht overwogen dat de RDW bij het besluit van 3 mei 2013 van belang heeft mogen achten dat het aan de keurmeester en erkenninghouder is om ervoor te zorgen dat de hefinrichting tijdig beschikbaar is. Verder heeft de voorzieningenrechter, gelet op de schriftelijke verklaring van de steekproefcontroleur over de steekproef en diens bevestiging van deze verklaring ter zitting van de Afdeling, geen grond behoeven te zien de steekproefcontroleur te horen.

De betogen falen.

4. Het betoog van de RDW dat de voorzieningenrechter niet heeft onderkend dat ook artikel 36 van de Regeling aan het besluit van 5 december 2012 ten grondslag is gelegd is terecht voorgedragen, maar kan niet leiden tot het daarmee beoogde doel. De voorzieningenrechter is, gelet op hetgeen onder 3.1 is overwogen, terecht tot de conclusie gekomen dat de RDW bevoegd is tot intrekking van de voormelde keuringsbevoegdheid.

5. De RDW betoogt dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat de voormelde overtreding kan worden aangemerkt als een categorie I overtreding als bedoeld in het onder 1 vermelde beleid. Volgens de RDW is de hefinrichting niet beschikbaar gesteld en valt de overtreding dan ook aan te merken als een categorie III overtreding. De hefinrichting was niet defect, maar het voertuig dat daarop stond ten tijde van de steekproef, aldus de RDW.

5.1. De voorzieningenrechter heeft ten onrechte overwogen dat de RDW de overtreding van artikel 31, vijfde lid, onder d, van de Regeling in dit geval niet heeft mogen aanmerken als een categorie III overtreding als bedoeld in de Bijlage APK Keurmeester van de Toezichtbeleidsbrief Erkenninghouders RDW. De RDW heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat de hefinrichting niet defect was, maar niet ter beschikking is gesteld doordat het daarop geplaatste andere voertuig niet kon worden verwijderd binnen vijftien minuten na aankomst van de steekproefcontroleur. De RDW heeft zich voorts terecht op het standpunt gesteld dat [appellant sub 1], door de hefinrichting te gebruiken voor een ander voertuig, het risico heeft genomen dat de steekproefcontroleur van de inrichting niet binnen vijftien minuten gebruik kon maken. Dat de vereiste apparatuur niet opzettelijk niet ter beschikking is gesteld, maakt dit niet anders. Volgens voormeld beleid is niet van belang of sprake is van opzet. Voorts is van belang dat, zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 2 november 2005 in zaak nr. 200409073/1), door het vragen om en het aanvaarden van erkenning als keurmeester een publieke taak op zich wordt genomen en daarmee tevens het risico wordt genomen van verlies van de keuringsbevoegdheid wegens het maken van fouten dat niet tot verwijtbare misslagen beperkt is.

Het betoog slaagt.

6. Voor zover [appellant sub 1] betoogt dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat het de RDW vrijstond voor de hoogte van de opgelegde sanctie aan te sluiten bij de Toezichtbeleidsbrief, faalt dit betoog. Zoals de voorzieningenrechter terecht heeft overwogen, behelst het in de Toezichtbeleidsbrief neergelegde beleid een gedifferentieerd systeem van in ernst en gewicht oplopende overtredingen met daaraan gekoppelde, in zwaarte oplopende maatregelen, waarbij in algemene zin rekening is gehouden met de bedrijfseconomische belangen en de staat van dienst van de keurmeester. De voorzieningenrechter heeft voorts terecht overwogen dat dit beleid, zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in onder meer de uitspraak van 28 november 2007 in zaak nr. 200703658/1, niet onredelijk is. Het door [appellant sub 1] gestelde financiële nadeel moet worden geacht in dit beleid te zijn verdisconteerd en de door [appellant sub 1] gestelde omstandigheid dat de verkeersveiligheid niet in gevaar is geweest, doet daar niet aan af. De voorzieningenrechter heeft verder terecht overwogen dat, indien juist zou zijn dat de steekproefcontroleur heeft medegedeeld dat geen verdergaande maatregelen zouden volgen, [appellant sub 1], anders dan hij stelt, daaraan niet het gerechtvaardigd vertrouwen kon ontnemen dat een sanctie van de RDW achterwege zou blijven, reeds omdat de steekproefcontroleur terzake niet beslissingsbevoegd is. Daargelaten dat de steekproefcontroleur schriftelijk en ter zitting van de Afdeling heeft verklaard dat hij geen toezeggingen heeft gedaan, heeft de voorzieningenrechter, anders dan [appellant sub 1] stelt, ook in zoverre geen grond behoeven te zien de steekproefcontroleur te horen.

7. Het hoger beroep van [appellant sub 1] is ongegrond. Het hoger beroep van de RDW is gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep tegen het besluit van 3 mei 2013 alsnog ongegrond verklaren.

8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

I. verklaart het hoger beroep van [appellant sub 1] ongegrond;

II. verklaart het hoger beroep van de directie van de Dienst Wegverkeer gegrond;

III. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank Noord-Holland van 28 juni 2013 in zaak nrs. 13/2338 en 13/2339;

IV. verklaart het door [appellant sub 1] ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.A. Graaff-Haasnoot, ambtenaar van staat.

w.g. Bijloos w.g. Graaff-Haasnoot

lid van de enkelvoudige kamer ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 februari 2014

531-700.